

Diagnosticerend onderwijzen: wat is er nodig voor de kinderen en voor de leerkrachten?

Ceciel Borghouts

Kinderen verschillen in het tempo, de kracht en de diepgang van hun rekenwiskundeontwikkeling; dat is een gegeven. Het vereist vakmanschap van de leerkracht om goed af te stemmen op deze verschillen. Het volgen van de methode biedt een sterk startpunt, maar dit is niet voldoende. Een leerkracht die diagnosticerend onderwijst, kan tijdig, in een vroeg stadium, afstemmen op speciale onderwijsbehoeften van de kinderen. Hierdoor worden grotere, hardnekkige problemen voorkomen.

Diagnosticerend onderwijzen is een van de pijlers van het protocol ERW/D. In maart 2008 ging het project Protocol Ernstige RekenWiskundeproblemen/Dyscalculie (tot 18 jaar) in opdracht van het Ministerie van OC&W van start.

De NVORWO heeft de opdracht om te zorgen voor een Protocol ERW/D met draagvlak bij experts en direct betrokkenen en waarin afstemming tussen de verschillende opvattingen en stroomlijning van de praktijk bestaan. Inmiddels is de ontwikkeling van het protocol in een afrondende fase.

In deze werkgroep verkennen we wat diagnosticerend onderwijzen binnen rekenen en wiskunde betekent voor de leerkracht in de klas. Wat heb je nodig om diagnosticerend onderwijzen vorm te kunnen geven in het dagelijks werk? Welke inzichten en vaardigheden? Welke houding en overtuiging bieden houvast? Natuurlijk verschillen leerkrachten ook in hun mogelijkheden om diagnosticerend te onderwijzen. Wat betekent dit voor de samenwerking in het team en voor het schoolbeleid? Hoe kunnen de krachten in het team gebundeld worden?

In deze werkgroep werken we aan de hand van een casus met korte werkopdrachten. Er is gelegenheid om onderling van gedachten te wisselen. U neemt kennis van de invulling van diagnosticerend onderwijzen als een belangrijke pijler van het protocol ERW/D.

Vanwege het karakter van de werkgroep is er een maximum van 30 deelnemers.